

χασε. Άλλως τε δέν εξημιώθησ και τίποτε σπουδαίον. Το γράμμα που σου έπηξε μου το ξανάγραψες.

Διά την πτωχήν Κυριοπούλαν που έσούστησεν ή Κυρία ή Εύκλεια εις τό 16ον φύλλον, μου έστειλαν άκόμη ή Έλευθερωτής της Κωνσταντινουπόλεως με Τέλλον Άγρον. Ροδοδάφνη, Φούλαν, Μαριωραμένον Βασιλιάν. — ή Φωνή της Πατοίδος (0) με Ροδοπαίον Έλληνοπαίδα, Τέλλον Άγρον, Βαλκανικόν Συμμαχίαν, Κύμα, Φάωνα, Ένδοξον Ζόφον. — ή Φράση (0) με Τέλλον Άγρον, Αντισμένην Βαμβριαν, Πογκηπισσαν των Δολλαιριών, Φούλαν, Κύμα, Μπουμπουλίαν, — ή Γραμμάτεια (0) με Δόξαν του Βόστη, Δοξασιμένον Ρήνον, Αντισμένην Βαμβριαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αυτήν την εβδομάδα δέν υπάρχει χώρος δι' έγκρισεις. Όσα ένεκρίθησαν, θα δημοσιευθουν εις τό προσεχές. Τα λοιπα θα θεωρηθουν ως απορριφθέντα, εκτός Μπουσιέται, των μικρών διαφόρων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ουδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή ανανούται αν δέν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φρ. 1. Τα εγκρινόμενα ή ανανούσιμα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1915. Όσα συνοδεύονται από Α. άνήκων εις άγρία, και όσα από Κ εις κοινήτα.

Νέα ψευδώνυμα: Μέλαιουσα Διχηγόρος, κ. (Α. Τ.) Ναυτάκι της Πογκηπισσας, κ. Μεσσηνιακή Άκτι, (Μ. Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν να ταλλάξουν: ό Έλευθερωτής της Κωνσταντινουπόλεως με Τέλλον Άγρον. Ροδοδάφνη, Φούλαν, Μαριωραμένον Βασιλιάν. — ή Φωνή της Πατοίδος (0) με Ροδοπαίον Έλληνοπαίδα, Τέλλον Άγρον, Βαλκανικόν Συμμαχίαν, Κύμα, Φάωνα, Ένδοξον Ζόφον. — ή Φράση (0) με Τέλλον Άγρον, Αντισμένην Βαμβριαν, Πογκηπισσαν των Δολλαιριών, Φούλαν, Κύμα, Μπουμπουλίαν, — ή Γραμμάτεια (0) με Δόξαν του Βόστη, Δοξασιμένον Ρήνον, Αντισμένην Βαμβριαν.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της: Πειρακτικόν (σε βεβαίω, ότι κ' εγώ τό εληφάμην) Μικρόν Κερκυραϊόν (με όσους γνωρίζεις κάμω τον Σύλλογον: όνόματα δέν λέγω) Άκτινα Χαράς (έπιζω λοιπόν ότι τώρα τό καλοκαίρι θα μου γράψης συχνότερα) Έξοδον του Μεσολογγίου (εύχαριστώ διά τας ενεργείας: πέρας ό πονοκέφαλος; τό κοριτσάκι του κ. Φαίδωνος όνομαζονται Αικατερίνη ή Κάκια και Ευθαλία ή Δουλούκα) Τρελλήν Ναυτοπούλαν (έστειλα) Έλληνικόν Μεγαλειόν (έλαβα, εύχαριστώ) Μαντινάν Π. Παπαγ. (εύχαριστώ δι' όσα γράφεις: έλαβα) Κυριακόν Άστέρω (εύχαριστώ πολύ διά τό ξεσπάθωμα) δυστυχώς άί Μαγικά Εικόνας σου δέν είνε καλά σφειδιασμένα) Άριστ. Δ. Ε. (εις τά Κρυπτογραφικά, όταν ή αρχική λέξι έχη δις ή τρις, τό ίδιο γράμμα, μίαν μόνον φοράν τίθεται λέξι αρχίζουσα από αυτό) Ένδεκάτην Νοεμβρίου (εύχαριστώ πολύ) ναί, αυτός ό ίδιος είνε) Μελαχροινό Διαβολάκι (έστειλα) Νησιωτοπούλαν (δέν πειράζει) καλλιτέρα μάλιστα που έδημοσιεύθη εις την εφημερίδα του τόπου, διά να τό ίδιον όλοι οι σύντροφοί ναί, τό ψευδώνυμόν σου συγχέεται συχνά με τό Ναυτοπούλα μοιάζουν πολύ, βλέπεις, και ό τυπογράφος παίρνει τό ένα για άλλο) Έμπορτικόν του Μιζιανίου (έλαβα, εύχαριστώ) έστειλα) Όνειροπόλον των Καλαμών (ναί, εις την ύπ' αρ. 276 άκροστιχίδα αντί ετά δε τρίτα γράμματα),

έτυπώθη «τά δε τρία»: άλλ' είνε λάθος που ένωσεται εύκόλως) Κυριακίτσουσαν Κωνσταντινούσαν, Μαριωραμένον Γουλι κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 12ην Μαΐου, ή απαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 150ου Διαγωνισμού Λύσεων Απριλίου—Ιουλίου

Αι λύσεις δεκται μέχρι της 12ης Ιουλίου αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης έρ' όσον δέν θα έχουν άκόμη δημοσιευθί.

288. Δεξιόγερφος Φυτικόν τι προϊόν Υδαρές και λιπαρόν, Αν ένώσης άνευ πόνου Με διαίρασειν του χρόνου, Τόνομα θα σηματούσης Μιάς συγχρόνου βασιλείσσης. Έστάλη υπό του Άστιδέως

289. Τυτόγερφος Της Ρωσσίας ποταμός Όπως έχω άν μάριση: Την ζώνη σου άραιώ Όμως άν μ' όξυτονίσης. Έστάλη υπό του Νέρωνος

290. Αίνιγμα Ρήμα βαρύτερον, κοινόν, Με αριθμόν ένώνης Και εις τό μέσον των δυοών Έν γραμμί άκόμη χώνεις Και σηματούσης νέον, Όραίν και άρχαίον.

Έστάλη υπό της Αίγλης του Έλληνισμού

- 291. Τρίγωνον 1. — Πόλις της Ελλάδος. 2. — Χώρα της Ελλάδος. 3. — Πολλοί άνθρωποι μαζί. 4. — Σκώλης του σίτου. 5. — Άσθη είώδη. 6. — Σύμφωνον. Και καθέτωσ τά ίδια.

Έστάλη υπό του Άλβανικόν Παιρώτου

- 292. Συλλαβόν Κυβόλεξον *-*-* = Νήσος της Άσίας. *-*-* = Πόλις της Κούβας. *-*-* = Καρπός εξωτικός. Και καθέτωσ τά ίδια.

Έστάλη υπό του Φάωνος

293-297. Μαγικόν Γράμμα Τη ανταλλαγί ένός γράμματος έκάστησ των κάτωθι λέξεων δι' ένός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σηματούσθον, άνευ αναγραμματισμού, άλλαι τόσαι λέξεις: Ρωμη, Σύρος, τόμος, Σίμων, Μήλος Έστάλη υπό της Ναυτοπούλας

298. Μαγική Εικόνα άνευ είκόνας — Μπαμπά, στου Νικου τό σπίτι θα τό άρίφατε... — Ποιό, παιδί μου; — Εκείνο που ζητούσατε προτήτερα. Τι εζητούσε ό μπαμπάς; Έστάλη υπό του Έπαύτου του Όραίου

299. Άκροστιχίς έξ αντίθετων Να εύρεθών αντίθετα πών κάτωθι λέξεων τιαυτά, ώστε με τάρκια των ναποτελείται άρχαία θεά: Ζώ, φόβος, νύξ, γέρον, πιστός. Έστάλη υπό του Λέοντος

300. Φωνηεντόλιπον * σπιν - μιν = όρξ - τόρμιν Έστάλη υπό Νικ. Κ. Κοκιάλη

301. Γρίφος Έγθε ός με θυμόν ούδ' όσα θυμόν. Έστάλη υπό του Θιακού Θαλασσόλοκου

ΛΥΣΕΙΣ των Πνευματ. Ασκήσεων του φύλλου 10 118. Φωκίων (φάκη, όν.)—119. Πηγή (πί, γή.)—120. Κείν - Κίνα - Νικα.—121. Κώνος.—122. 7-1 Χ 2 + 3: 5-3 = 0.

Η Ν Ι Σ Κ Ω Α Ο Ρ Π Τ Β Ε Κ Ι Α Ι Η Η Ε Υ Ο 123. Κ Χ Θ Α Ρ Η Ο Σ Σ Α Ξ 124. Έσπέρα.—125. ΝΑΥΣΙΚΑ (Άρ- γεΝτινή, Ούραλία, ΠλοΥτων, ΚορΣική, ΒισΥλιος, ΗραΚλής, ΚροτΑλιας)—126. Φασούλι τό φασούλι, γεμίζει τό σακκούλι.— 127. Άει τό πέρουσι βελτίω (α ήττα - περι σό βελ - τι ω.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αντάλλάσω καρτ-ποστάλ μετά δεσποινίδων και νέων πανταχούθεν. Απάντησι ταχίστη. Διεύθυνσις: Έθνικόν Όνειρον, Πικριών Φάληρον.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

των εβδομαδιαίων Διαγωνισμών όσων αι λύσεις, άδικηρίτως φυλλαδίον έλήφθησαν από 6—12 Μαΐου,

ΑΘΗΝΩΝ. Ψάφι της Σεφές, Ιωάν. Ν. Πλατσή, Άσπασία Α. Πυλαριου, Γ. Α. Ρουλόσ, Πάνος Α. Πανάσοσ, Γ. Χάλασοσ, Μ. Παζαζοχαρίσοσ, Έλευθερία Φ. Τριτάκη, Χρ. Α. Έσθραγγιλάδησ, Ηλ. Β. Κοντόσ, Κωνστ. Ι. Παλόλογοσ, Α. Κ. Κυριακούσ, Χρ. Αση. Άσπράσ, Έύφο. Α. Βέργου, Ρουμυλιώτασ, Σκλαβονόμοσ, Έλλην. Κήνα του Βοσπόρου, Κούλα Α. Κονταρίνη, Στ. Α. Κονταρίνησ, Χαρίλ. Π. Τσανόπουλοσ, Άλέξ. Β. Δράκοσ, Α. Γ. Παρωκίσοσ, Άλ. Π. Γιάνναροσ, Ιωάν. Σ. Χαράμησ, Κ. Μπαρόδησ, Χρυσ. Θ. Στασινοπούλοσ, Όλυμπ. Ι. Μακρή, Όλυμπ. Γεωργιάδη.

ΑΡΡΙΝΙΟΥ. Ήρωσ του Σούλου. ΑΜΑΛΙΑΔΟσ. Άργοναυτικί Έπιγρατεία. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Γ. Αικατιάσ.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Ίφιγένεια Βακατάκησ, Εδάρ. Α. Κώστας, Εδάρ. Λατ. Συνιάδησ, Ηε. Γ. Μπάτσιοσ, Σπ. Ζ. Αούσοσ, Δημ. Χρ. Άεχμιανδρίτησ, Γ. Άχ. Βαβαρόσοσ.

ΚΑΛΑΜΟΥ. Σπ. Ι. Γεωργιάδησ. ΚΕΡΚΥΡΑσ. Μαρία Κ. Καμβύσα, Σοφοσ του Μέλλοντοσ, Τίτη Γιαννάτοσ, Ναυσικά Πουλιέζου, Άγγ. Χρ. Βλάχοσ, Μέδουσα Μάροση, Έλένη. Άργυροσ, Μαρή Λεβέντη, Αίνα Λεβέντη, Ίουλίτσα Φιλώκη, Λουκία Δ. Κακολίχη.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑσ. Παν. Γ. Λιώκησ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑσ. Άριστ. Κ. Βούλγαρησ, Κ. Β. Ποδιάσ.

ΛΑΡΙΣΣΗσ. Λαφροστειφής Βασιλείσ. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Μιχ. Θ. Άλφασ, Άντ. Ν. Παβέλλασ, Στ. Θ. Άντωνιάδησ.

ΟΔΗΣΣΟΥ. Ήρωσ των Βαλκανίων. ΠΑΤΡΩΝ. Κίτιόσ Α. Κονταρίδησ, Άνδρ. Α. Ηλιόπουλοσ, Έλφρεντίνα Ρενέ, Πατριώτ Ναυτοπούλο, Έλένη Α. Γιαννακοπούλοσ, Γερ. Α. Γιαννακοπούλοσ.

ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ. Πίπησ Μόσχοσ. ΠΕΙΡΑΙΩσ. Λιονόσ, Άντ. Λοβέρδοσ, Άνδρ. Γ. Χατζήσ, Α. Λοβέρδοσ, Δοξασιμένο Λάβαρο, Β. Μουσαίοσ, Π. Ι. Κουτσουβέλησ, Δημ. Στ. Χρηστίδησ, Βασ. Δ. Μάλλασ, Μιλτ. Άντ. Άντωνιάδησ, Έσπερ. Μανωλόπουλοσ, Ένας χωρίς όπογραφήν, Άδ. Ίωαννίδησ.

ΠΥΡΓΟΥ. Ιω. Μ. Τροβόπουλοσ. ΣΥΡΟΥ. Ι. Μοραίτησ, Νικ. Π. Τσουμπουκάσοσ, Σπ. Κολοκούρησ, Νικ. Ι. Βάρδησ, Ιωάννα Άθ. Θεοδόφοσ, Μιχ. Ε. Αελαγορμητάκησ, Στυλ. Μ. Δημητριάδησ, Μαρίνα Μπουλιγαράκη.

ΧΙΟΥ. Ε. Μ. Βουλγαράκησ, Μιχ. Γ. Ξυλάσ, Δημ. Γ. Κοκκάδησ, Ν. Π. Καρδασιλάρησ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλον των άνωτέρω τά όνόματα ετέθησαν εις την Κληροτίδα και έκλήρωθησαν οι έξής τέσσαρες: Γ. Α. ΡΟΓΓΑΟσ εν Άθήναισ, ΙΟΥΛΙΑ ΦΙΛΙΩΚΗ εν Κερκυράσ, ΕΥΑΓΓΕΛΟσ Α. ΣΥΝΙΑΡΗσ εν Ιωαννίνοισ, και ΔΗΜΗΤΡΙΟσ Γ. ΚΟΚΚΩΔΗσ εν Χίω, το όποιοι ένεγράφησαν τά τρεις μήνασ, από της Ιουλίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείσ παρασχοδν εις την χώραν ήμών ύπηρησίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεωσ, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παιδάσ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ Έσωτερικου Έξωτερικου Έτησια δε.8.— Έτησια φρ. 10.— Εξαμηνιοσ 4,50 Έξαμηνιοσ 5,50 Τρίμηνοσ 2,50 Τρίμηνοσ 3,— Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνόσ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟσ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟσ Έν Άθήναισ, 23 Μαΐου 1915 Περίοδος Β'—Τόμοσ 22οσ Έτος 37ον.—Άριθ. 25

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ.10. Έξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένω εντόν, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκάστον λεπ. 25 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙσ Όδοσ Εδριπιδίου άρ. 38, παρά τό Βαρβάτιον

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟσ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

—Πολύ καλά, άπεκρίθη ό μπόϋ, ένόησα. Θα πάω στην Τράπεζα μ' αυτό τό χαρτί, και θα πάω ετά γκισέ: «θέλω να έξαργυρώσω αυτό τό τσέκ!» —Λαιμπρά, υπέλαβεν ή μίς Μπριδίξ, αλλά δέν είνε μόνον αυτό. Ένώ οι ύπάλληλοι θα καταγίνονται να έξετάζου, όπισω από τό δικτυώτα των, τό χαρτί σου, θα κωτάζης και συ και θα μετρούσης πόσοι άνθρωποι είνε στην Τράπεζα, τόσο ετά γκισέ όσο και στην αίθουσα του κοινού. Έξν ό αριθμόσ αυτόν των ανθρώπων δέν υπερβαίνη τους έξ, —άκουσεσ; αν είνε ως έξ άνθρωποι τό παλύ, —θα βγής στην πόρτα και θα βγάλης τό μαντήλι σου.

—Μάλιστα, ένόησα. —Μά να προσέξης μη λησιμονήσης τίποτε. —Δέν θα λησιμονήσω τό παραμύθιον.

«Να ή πόλις Μενδόζα, τώ έλεγε.» (Σελ. 191, στ. α.)

«Ο Ραούλ εκάλπαζε προς την πόλιν.» (Σελ. 198, στ. α.)

κρόν, άπεκρίθη ό Ραούλ πειρογμένος από αυτήν την έπιμονήν. Δέν είμαι κανένα μωρό. Θα μπορούσα να κάμω και άλλα, πολύ δυσκολότερα άπ' αυτά που μου ζητείτεσ.

—Η Μίς Μπριδίξ έμειδίσα και κτυπάσα θωπευτικά με τό λευκόν της χέρι τά μάγουλα του παιδιού, προσέθεσε:

—Ξέρω ότι είσαι ένας όλντ μπόϋ, έξυπνοσ και σοβαρόσ μέτροσε όμως καλά τους ανθρώπουσ, κίτταξε με προσοχή παντού, από τά γκισέ, από της πόρτες, και μήν κάμης σημάδι με τό μαντήλι σου παρά μόνον αφού βεβαιωθήσ ότι δέν υπάρχουν στην Τράπεζα περισσότεροι από έξ. Αυτό είνε πολύ σπουδαίο!

—Μίς Μπριδίξ, μπορείτε να βασισθήτε 'ς έμένα.

Προς την Μενδόζα

Η Άμερικανική μετέφρασεν εις τους συντρόφουσ της την συνομιλίαν που έκαμε με τον μικρόν. Άμέσωσ ό σερ Ράλφ, ό Ζο και ό Λο έτρεξαν, του έπιασαν τό χέρι και του τό έσφιξαν δυνατά, χωρίς να έννοη έκείνοσ πως και διατι έγεινεν άξιος τόσο θερμών εκδηλώσεωσ. «Ό,τι του εζήτησαν, του έφαίνετο πολύ άπλοον, πολύ εύκολον. Και όμως ή προς αυτόν συμπεριφορά των κυριών του μετεβλήθη τελείωσ και

άποτόμωσ. Από την στιγμήν που του έσφιξαν τό χέρι, δέν έφαίνοντο να τον θεωρούν πλέον ως ύπηρέτην, άλλ' ως σύντροφον. Είς τό γεύμα, τό όποιον ήκολούθησε την σύναψην της συμφωνίας, τον έβαλαν να καθήση πλησίον της μίς Μπριδίξ!

Ο μικρόσ ήτο πολύ στενοχωρημένος από την μεγάλην τιμήν και επαυελιμημένωσ έκαμε να σηκωθή, διά να πάρη ένα πιάτο ή να γεμίση ένα ποτήρι νερό. Αλλά τον ήνάγκασαν να ξανακάθεται εις την θέσιν του.

Κατά τό γεύμα ή συνομιλία ύπήρξε πολύ ζωηρά και ό Ραούλ παρετήρησεν, ότι ή μίς Μπριδίξ έφαίνετο όλιγώτερον του συνήθουσ ψυχραιμοσ και κυρία έαυτήσ. Πολλάκις μάλιστα ήναγκάσθη να ύψωση την φωνήν, διά να καθησυχάση τους συντρόφουσ της, οι όποιοι ώμιλούσαν, έφιλονεικούσαν μάλλον, ισπανισιά. Επί τέλουσ ή μίς έστράφη προς τον σερ Ράλφ και προφανώσ διά να μην έννοήσουν ό Ζο και ό Λο, τώ είπε γαλλισιά, με κάποιον θυμόν:

—Άρχίζου να μου δίνωσ ετά νεύρα με τους διασταμούσ των. Φθάνε; που δέν μάρσσει τό επάγγελμα που με άναγκάζουσ να κάμνω, μ' αν δέν τάποφασίσουσ άμέσωσ, θα τά έγκαταλείψω όλα!.. Ω, ως μήν ήμουσ συνδεδεμένη μ' αυτούσ τους ανθρώπουσ!..

—Άρχίζου να μου δίνωσ ετά νεύρα με τους διασταμούσ των. Φθάνε; που δέν μάρσσει τό επάγγελμα που με άναγκάζουσ να κάμνω, μ' αν δέν τάποφασίσουσ άμέσωσ, θα τά έγκαταλείψω όλα!.. Ω, ως μήν ήμουσ συνδεδεμένη μ' αυτούσ τους ανθρώπουσ!..

—'Αλήθεια, απεκρίθη ο σέρ Ράλφ...

Ήτο Φεβρουάριος, εποχή τρυγη-

«Απάνω τα χέρια!...» (Σελ. 198, στ. γ')

Αφού ωμίλησαν ούτως, ο σέρ Ράλφ...

στην. Ο ένας εδιάβαζεν εφημερίδα...

Αλλά δεν είδε κανένα. Τότε μόνον...

Και οι τρεις συνεζήτου, κυτ-

—'Αρρμπυ λας μάνος!... Χάντ χο'π!

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ

Ήτανε μιά φορά ένα παιδί και είχε...

τέσσερα ακριβώς δαμάσκηνα. «Ακόμα...

πρώτη δουλειά ήτανε να καταϊβή...

ΦΩΤΕΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ... Α συντριμμένα, τ' άμορφα αρχαία...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Είνε χαρτιά.
Είς τὸ σκότος, τὰ μετὰ ψηλαφ-
τεί. Είνε καμμιὰ δωδεκαριά κ' ἔχουν
τὸ σῆμα ἐπιστολῶν.
Ἐπιστολαί; Τί ἐπιστολαί εἶνε αὐ-
ταί; Καὶ ποίος τὰς ἔχουσεν ἐκεῖ-
μέσα;
Ἐξαφνα ἐνθυμείται τὸν τρελλόν.
Ὅταν ὁ δυστυχῆς, τὸν ὅποιον ἐβοή-
θησεν εἰς τὸ Σόχ ο σ κ ο υ ε ἶ ρ, τοῦ
ἐπέστρεψε τὸ σακκάκι, τὸ ὅποιον εἶχε
ρίψει εἰς τοὺς ὠμούς του, ἐγελοῦσεν,
ἐγελοῦσεν, ὡς ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμε κά-
τι καλὸν καὶ εἶνε εὐχαριστημένος.
Αὐτὸς, χωρὶς ἄλλο, θὰ ἔχουσε τὰ
χαρτιά μεταξὺ τῆς φόδρας καὶ τῆς
τόσχας τοῦ σακκακιῦ του. Ἄλλὰ δι-
ατί;

Ἄ, τί δὲν θὰ εἶδεν, ἂν ἠμπορούσε
νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰς ἐπιστο-
λάς ἐκεῖνας, διὰ νὰ ἰδῇ τί εἶνε. Τὸ
σκότος γύρω του ἦτο βαθύ. Εἶχεν ὁ-
μῶς τὸ προαισθημα, ὅτι τὰ χαρτιά
ποῦ ἐκρατοῦσεν, ἦσαν πολὺτιμα.
Ἐξαφνα ἀνατριχιάζει. Τὸ ὠρολόγι
κτυπᾷ. Τέσσαρες ἡ ὥρα. Θὰ ξημερώ-
σῃ... Ὀλίγον, ἐλάχιστον φῶς εἰσχω-
ρεῖ ἤδη ἀπὸ τὰς ραγίδας τῆς θύρας.
Ὀλίγας στιγμὰς ἀόμιμα καὶ θὰ μά-
θῃ.

Με πάλλουσαν καρδίαν καταβάλλει
μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ διακρίνῃ
διὰ νάναγνῶσῃ τὰ γράμματα. Ἄλλὰ τὸ
φῶς εἶνε ἀκόμη ἀμυδρὸν καὶ δὲν τὸ
κατορθώνει.

Ἄλλὰ σιγά-σιγά, ὅσον προχωρεῖ ἡ
ὥρα, τὸ φῶς δυναμώνει. Καὶ ἐπιτί-
λους, ὁ Μωρίς ξεχωρίζει αὐτὰς τὰς
λέξεις, γραμμένας εἰς τὸ ἐπάνω με-
ρος τῆς πρώτης ἐπιστολῆς με κάπως
παχύτερα γράμματα:

«Ἄγαπητέ μου σύζυγε... πρὶν σέ...
ἐμπιστευθῶ... μυστικόν...»

Ἐξαφνα ὁ Μωρίς ἀκούει τὴν κρό-
τον τοῦ σύρτου. Ἀνοίγουν...

Εἰς τὴν ταραχὴν του δὲν εἶχεν ἀ-
κούσῃ τὰ βήματα τῶν δημίων του ποῦ
ἐπέστρεφαν...

Μόλις προφθάει νὰ κρῖψῃ τὰς ἐπι-
στολάς εἰς τὴν φόδραν τοῦ σακκακιῦ
του καὶ νὰ τὸ φορέσῃ.

—Τί σὰς ἐλεγία; κογγάζει ὁ Σάρ-

λυ. Νά τον, ἐλύθηκε!.. Καλὴ ἰδέα
νὰ τὸν κλείσωμε ἐδῶ-μέσα. Τούλαχι-
στο βρίσκομε τὸ ποῦλὶ γτὸ κλουβί του.
—Κ' ἐγὼ τί ἔκανα ἐδῶ-ἀπέξω, ἀ-
παντᾷ ὁ καμπούρης. Μπορούσε ποτε νὰ
μοῦ φύγῃ;. Ἐλάτε τώρα! τὸ γλέν-
τι μας!

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εἶνε ὠχρότατος·
εἰς τὴν στάσιν του ὁμῶς δὲν διακρί-
νεται ἡ παραμικρὰ δειλία. Στέκεται
ὕπερφηρος πρὸ τῶν δημίων του καὶ
τοὺς κυττάζει χωρὶς νὰ τρέμῃ διόλου.
Ὁ Σάρλυ τὸν πλησιάζει καὶ τὸν ἐρω-
τᾷ:

—Ἐφεί, ὅτι θάποθάνῃς;
—Ναί, ἀποκρίνεται ὁ νέος.
—Καὶ δὲν διαμαρτύρεσαι;
—Πρὸς τί; λέγει ὁ Μωρίς ὑψώ-
νον τοὺς ὤμους.

Ὅσον ἡλικίας ὑποδέχεται αὐ-
τὰ τὰ λόγια. Ἄριστως, ὁ μικρὸς
αὐτὸς Γάλλος εἶνε ἦρωας! Οἱ κακοῦρ-
γοὶ ἀνταλλάσσουν γοργὸν βλέμμα καὶ
μερικοὶ προσφέρουν σιγὰ τὴν λέξιν:
θάρος...

Τὸ ὠρολόγιον ἀπὸ μακρὰν, κτυπᾷ
πέντε.

Ἦλθον ἐν σώματι διὰ νὰ παρευρε-
θοῦν εἰς αὐτὸν τὸν ἀπαγχονισμὸν. Ἀ-
λήθειαι καὶ κακοποιοὶ ἀπὸ ἑλας τὰς
συνακίας τῆς μεγάλης πρωτεύουσας,
ἐμαζεύθησαν ἐκεῖ.

Τότε ὁ Σάρλυ δημηγορεῖ. Ἐξηγεῖ
εἰς τὸ πλῆθος ἐν συντόμῳ ποῦ καὶ πῶς
συνήντησε τὸν αἰχμάλωτον, ἐπαναλαμ-
βάνει τί τοῦ εἶπεν ὁ διευθυντῆς τοῦ
μπάρ καὶ ζητεῖ τὴν κρίσιν ἐκείνων, οἱ
ὅποιοι τὸν ἀκούουν.

Ὅλοι, ὅλοι ἀνεξαίρετως, κηρύσσου-
ται ὑπὲρ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας.

—Ἔτσι κατάσκοπος τῆς Ἀστυνο-
μίας. Πρέπει νάποθάνῃς!

Εἰς τὴν σιγὴν, ἡ ὅποια διαδέχεται
τὴν φοβερὰν αὐτὴν ἐτυμφορίαν, ἀν-
τηχεῖ τὸ ὄξυ καὶ ἀπαίσιον γέλιο τοῦ
καμπούρη.

Αἱ προετοιμασίαι γίνονται γρήγορα.

Ὁ Μωρίς ἀναδιβάσκει εἰς ἐν εἶδος
ἐξέδραν, κάτωθεν ἐνδὸς σιδηροῦ κρῖκου,
ἀπὸ ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους δένονται
τὰ ἐπισυναζόμενα πλοίαρια. Ὁ Σάρ-

λυ με δύο ἄλλους ἀλήτας περνοῦν ἕνα
σχοινί εἰς αὐτὸν τὸν κρῖκον καὶ κά-
μναν μίαν θηλειάν.

Ἐπειτα, εἰς νεῦμα τοῦ ἀρχηγῶ —
ἐνδὸς φοβεροῦ κακοῦργου τοῦ Οὐά π ι γ κ.— ὁ Σάρλυ περᾶ τὴν θηλειάν
εἰς τὸν λαϊμὸν τοῦ καταδίκου...

Τρία κυττίματα καὶ με τὸ τρί-
τον, οἱ δῆμιοὶ θάποθάνουν τὴν ἐξέδραν
καὶ ὁ Μωρίς θὰ εὐρεθῇ κρημασμένος.
Ὁ ἀρχηγὸς κτυπᾷ με τὰς παλάμας
του καὶ μετᾶ: ἕνα... δύο!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ 'ΣΤ' ΑΥΤΙ

Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν στιγμήν ὁ
Μωρίς Ζιλλάρ, με τὸ αἷμά του βομ-
βοῦν εἰς ταῦτά του, ἐπαναβλέπει εἰς
γοργὸν δράμα, τὸ ἐξοκίον σπιτάκι
ἔπου διέρρευσεν ἡ παιδικὴ του ἡλικία,
τὰ μαθητικά του χρόνια, τὸ ἐργαστή-
ριον τοῦ Βωτιέ, τὴν κλοπὴν τῆς κασ-
σετίνας, τὰ κατόπιν συμβάντα του καὶ
ἔξαφνα...

Ἐξαφνα τοῦ ἔρχεται καθαρωτάτη ἡ
ἀνάμνησις τοῦ τρελλοῦ, ὁ ὅποιος διέσχί-
σε τὰς φλόγας, τὴν νύκτα ποῦ ἐκάη
τὸ μπάρ τοῦ Θωμά, κ' ἐνθυμείται,
ναί, τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐνθυμείται ὅτι
εἶδε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν εἰς τὸ μπάρ
καὶ συλλογίζεται ὅτι θὰ ἦτο ὁ ἴδιος ἐ-
κείνος, τὸν ὅποιον ἐβοήθησε εἰς τὸ
Σόχ ο σ κ ο υ ε ἶ ρ.

Τότε γίνεται φῶς εἰς τὸν νοῦν του
καὶ ἐνοεῖ...

Τὰ γράμματα... τὰ γράμματα
ποῦ ἔχει εἰς τὸ σακκάκι του, εἶνε ἐ-
κείνα ποῦ εὐρίσκοντο εἰς τὴν κασσε-
τίναν.

—Σταθῆτε! φωνάζει ἐκτείνων τὴν
χεῖρα. Σταθῆτε!.. Πόσα θέλετε, γὰρ
νὰ μοῦ χαρίσετε τὴ ζωή;

Ὁ ἀρχηγὸς ἔκαμε νεῦμα εἰς τοὺς
ἄλλους νὰ σιωπήσουν καὶ ἠρώτησε με
ὑφὸς σαρκαστικόν:

—Πρόσφερέτε πολλὰ χρήματα γὰρ
νὰ λάβετε χάρι;

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς· χρήμα-
τα πολλά!

—Πόσα;

—Ὅρισάτε σεῖς τὸ ποσόν! ἐξηκο-

λάθησεν ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβέ-
βαιος ὅτι ὁ μαρκήσιος Δερινὺ θὰ ἐ-
πλήρωνε τὰ λῦτρα του, ὅσα καὶ ἂν
ἦσαν.

Ὁ κακοῦργος συμβουλευτὴ ταχέως
τοὺς φίλους του καὶ ἀπεκρίθη:

—Δέκα χιλιάδες φράγκα.
—Δέχομαι!

—Σοῦ δίδω τρεῖς ὥρες γὰρ νὰ πλη-
ρώσῃς. Ἀμα περᾶσῃ αὕτη ἡ προθε-
σίαι, δὲν ἐγγυῶμαι γὰρ τίποτε.

Ὁ Μωρίς κατέβη ἀπὸ τὸ κρῖωμα
κ' ἔγραψεν ἕνα γραμματάκι πρὸς τὸν
μαρκήσιον Δερινὺ, διὰ τοῦ ὁποῦ τὸν
ἐπληροφόρει, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν
του ἐξηρτάτο ἡ ἐπιτυχία «ἐκείνου ποῦ
ἤξευρε».

«—Ἔτσι, ἐσκέφθη, καὶ ἂν ἀκόμη
τὰ γράμματα ποῦ ἔχω, δὲν εἶνε ἐκεῖνα
ποῦ νομίζω, ὁ μαρκήσιος δὲν θὰ με
κατηγορήσῃ, ὅτι ἠθέλησα νὰ κατακρα-
θῶ τὴν γενναιωδωρίαν του.»

Ἄρα εἰτελείωσε τὸ γραμματάκι, οἱ
σύντροφοι τὸ ἔδωσαν εἰς κάποιον με-
τὴν ἐγκλήσιν νὰ τὸ ὑπάγῃ εἰς τὸ Βασι-
λικὸν Φενοδοχεῖον καὶ νὰ τὸ παραδώ-
σῃ ἰδιοχείρως εἰς τὸν μαρκήσιον.
—Θὰ πάρῃς τὴν ἀπάντησιν, τῶ εἶ-

πεν ὁ ἀρχηγός, καὶ θὰ γυρίσῃς ἀμέ-
σως ἐδῶ. Ἐάν ἰδῇς ὅτι σὲ ἀκολουθεῖ
κάποιος ἢ ἀπλῶς σ' ἐπιτηρεῖ, μὴ γυ-
ρίσῃς... Ὁ ἀνοήσωμε καὶ θὰ κί-
μωμε ὅτι πρέπει, προσέθεσε κυττάζων
ἀπειλητικῶς τὸν Μωρίς Ζιλλάρ.

Ἐπέρασε μίαν ὥρα, — μίαν ὥρα ποῦ
ἐφάνη εἰς τὸν Μωρίς αἰὼν.

Ὁ ταχυδρόμος δὲν ἐπέστρεψε...

Ἐπέρασεν ἄλλη μίαν ὥρα, χωρὶς
νὰ μεταβληθῇ ἡ κατάστασις. Οἱ κα-
κοῦργοι ἄρχισαν νάναυτομονοῦν.

—Ὁ καπετάνιος καὶ ὁ Σάρλυ, ἐ-
μουσοῦρίζαν, τὴν ἔπαθαν σὰν ἀτζαμῆ-
δες. Τοὺς ἐτύλιξε ὁ νέος τζέτζεμαν!
Ἐπλάσε ἕνα παραμῦθι, γὰρ νὰ κερδί-
σῃ καιρὸ.

Ἦλθε καὶ ἡ τρίτη ὥρα.

Ὁ Μωρίς ἦτο ἀκόμη πλέον ἀπελ-
πισμένος ἀπὸ τὸ πρῶν. Καὶ αὐτὸς ποῦ
δὲν ἐφοβήθη οὔτε ὅταν τοῦ ἐπέρασαν
τὴ θηλιά ἐπὶ λαϊμῶ, τώρα ἔτρεμε...

Διὰ νὰ προλάβουν κάθε αἰφνιδια-
σμὸν, οἱ κακοῦργοι ἔταξαν φρουροὺς
εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὑπονόμου καὶ ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν τοὺς ἐρωτοῦσαν με νεῦ-
ματα.

Τίποτε! τίποτε!..

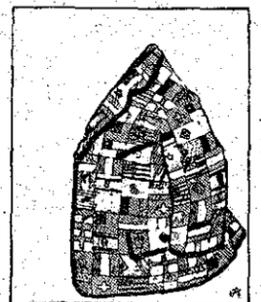
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Μία ρίζα

Ἄρα εἰτελείωσε τὸ γραμματάκι, οἱ
σύντροφοι τὸ ἔδωσαν εἰς κάποιον με-
τὴν ἐγκλήσιν νὰ τὸ ὑπάγῃ εἰς τὸ Βασι-
λικὸν Φενοδοχεῖον καὶ νὰ τὸ παραδώ-
σῃ ἰδιοχείρως εἰς τὸν μαρκήσιον.
—Θὰ πάρῃς τὴν ἀπάντησιν, τῶ εἶ-

Μοναδικὸν σακκάκι

Ὁ δρό-
κων, τὸν
ὅποιον βλέ-
πετε ἐδῶ,
δὲν εἶνε
παρὰ μίαν
ρίζα, ὅπως
θεωρεῖται εἰς
ἕνα ἄγγρον
τῶν περι-
χώρων τῆς Τούρνης (Γαλλία) ἀπὸ ἕνα
παιδί.

αὐτῶν, διὰ νὰ κατασκευασθῇ τὸ περίεργον
αὐτὸ ἐνδυμα.

Περίεργον δένδρον

Τὸ δένδρον
ταῦτο, τοῦ ἑ-
ποίου ὁ κορ-
μὸς ἔχει σχή-
μα φιάλης,
εὐρίσκεται εἰς
τὸ κτήμα τοῦ
κ. Τζῶν Δρί-
σκολλ, εἰς τὸ
Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α.) Μαγικὴ Εἰκόνα

Αὐτὸς ὁ κύριος περιμένει ἕνα φίλον
του. Ποῦ εἶνε;

Τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς προθε-
σμίας ἐπληροῦσεν. Ὁ Μωρίς ἠσθάνε-
το ψυχρὸν ἰδρώτα νὰ τοῦ βρέξῃ τοὺς
κροτάφους· ἐκῆντᾶς καὶ αὐτὸς πρὸς
τὸ μέρος ὅπου ἐπέκοντο οἱ φρουροί.

Ἐξαφνα ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐπλησία-
σε τοὺς συντρόφους του καὶ ἀνήγγει-
λεν, ὅτι κάποιος ἤρχετο τρέχων.

Γενικὴ συγκίνησις. Μετ' ὀλίγον
ἀντήχησε μίαν κραυγὴν:

—Αὐτὸς εἶνε! ὁ ταχυδρόμος!

Ὁ Μωρίς ἐστρήχθη εἰς τὸν τοί-
χον, διὰ νὰ μὴ πέσῃ λιπόθυμος. Ὅτι
συγέθῃ κατόπιν, τὸ εἶδεν, ἀπὸ τὴν ζά-
λην του, ὡς ὄνειρον.

Ὁ ταχυδρόμος ἦτο μόνος... Ἐφε-
ρε χρήματα καὶ ὁ Μωρίς διέκρινεν ἀ-
μυδρῶς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὸν Σάρλυ
νὰ μετροῦν χρυσὰ νομίσματα.

Ἐπειτα ἤκουσε μίαν ἀγρίαν φωνήν:

—Εἶσαι ἐλεύθερος!

Καταβεβλημένος ἀπὸ τὴν συγκίνη-
σιν, κλονούμενος, παραπαίων, ὁ Μω-
ρίς ἠσθάνθη νὰ τοῦ δένουν τὰ μάτια
καὶ νὰ τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὴν κλίμακα
τῆς ὑπονόμου.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

β.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Μελλοντὸς Θεριαμβευτοῦ

		PH	MI	TOP		
	Υ	ΘΩ	ΤΙ	ΑΝ	ΧΙ	
ΠΙΑ	ΟΝ	ΠΙΑ	ΑΡΟ	ΛΟ	ΚΟΝ	ΒΟ
	ΒΡΥ	ΤΟΡ	ΤΑ	ΛΙ	ΠΟ	
		ΚΤΟΝ	ΚΑ	ΚΟΝ		
				ΛΟΝ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ
αὗται ὅστε νάποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα
πέντε διαφόρων εἰδῶν πολεμικῶν
πλοίων.

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Νουσταλίας
R*r*-b**n-q**-1*r*-1*-d*rn**r.
N' ἀναγνώσῃ τὸ φωνηεντόλιπον
ταῦτο.

Ἀβύσεις τοῦ 23ου φύλλου

α.) Πανσυνθλαγία, Τεξὰς, Ἰνδιάννα,
Νεβράσκα.—β.) Ἀπληστον τὸ κέρδος.—
γ.) Le fruit du travail est le plus
doux des plaisirs.

Σελις Συνεργασίας Συνδρομητών

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ!

Έπεστρεφα από το θέατρον. Το δράμα ήτο πολύ εύμορφο και μου είχε άφισει καλὰς εντυπώσεις. Ἄλλ' όταν ἐπερνούσα ἀπὸ τὴν Προκυμαίαν, ἡ γλυκεία ἀβρα τῆς θαλάσσης, τὸ ἥσυχον νανάσιμα τοῦ κύματος τὰ συντρόφια του τὰ ναυτόπουλα, καὶ ἡ δροσιὰ ἐκείνη ποῦ ὑπάρχει στὴν σελήνοφωτη βραδυὰ, ἔχαν διαλύσει ὅλας μου τὰς ἐντυπώσεις. Ὅταν ἐφθάσα στὸ σπίτι, ἐνύσταξα ἤδη, καὶ ἀνέβηκα στὴν κἀμαρὰ μου διὰ νὰ κοιμηθῶ. Ἡθέλησα νανάσω τὸ φῶς, ἀλλὰ δὲν ἦδρα σίγρια καὶ ἐνεκα τούτου ἀναγκάσθηκα νὰ κλατφίγω στὸ ἐκπνοστάσι, ὅπου πάντοτε ὑπάρχουν. Ἄνοιξα τὴν πόρτα καὶ στὰ μάτια μου ἔπεσε πάλι τὸ ἐσωτερικὸν του: ἕνα δωμάτιον στενόν, ἀδειὸν μὲ μόνον τὸ εἰκονοστάσι, στὸν ἕνα τοῖχον Ἡ Ἅγια Τριάς στὴ μέση, καὶ γύρω ὅλας ἡ ἄλλες εἰκόνες. Ἐμπρὸς στὴς εἰκόνες ἕνα κανδύλι τρεμοσβύνον μέσα σ' ἕνα φαναράκι κρεμαστό. Ὅλων τῶν εἰκόνων τὰ μάτια σὲ βλέπουν ὅταν μπαίνης μέσα. Καὶ τῆς Παναγίως καὶ τῶν ἁγίων καὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς παιδιοῦ ἄλλα πρὸ παντων τὰ μάτια τοῦ Χριστοῦ στὸ Σταυρὸ.

Ἐκείνη ὁμοῦς τὴ βραδυὰ καὶ ἐξαιρετικὸν εἶχε τὸ εἰκονοστάσι. Ἦτο μὴ καθέκλα στρωμένη με ἀσπρο πανί καὶ με ἕνα πιὰτο κόλλυβα. Ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν «Ψυχῶν». Ἡ γαγιά μου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, τὰ εἶχε ἐτοιμάσει διὰ τὸς ἀποθαμμένους. Πρὸ τοῦ θαύματος τούτου, ἀμέσως ἀφῆκα τὴν νάξηνον μου καὶ ἦλθα στὴν πραγματικότηα. Ἐνόησα ὅτι ἡ παρουσία μου ἀπετέλει παραφρονίαν εἰς ὄλο ἐκεῖνο τὸ περιβάλλον. Τὶ ἐγύρευα ἐγὼ ποῦ μόλις εἶχα ἔλθει ἀπὸ τὸ θέατρον, ἀπὸ τὴν διασκεδάσιον, μετὰ τὰ πνεύματα ἐκεῖνα, ποῦ ἐπεσκέπτοντο τὸ σπίτι μας;...

Τὸ ἐκινάταβα καὶ χωρὶς νὰ πάρω τὰ σπῆρα ἐβγήκα ἔξω καὶ ἔκλεισα τὴν πόρταν. Ἐπειτα, ἀπὸ περιέργειαν, ἐκύνταξα ἀπὸ τὴ κλειδωνιάν καὶ εἶδα—μου ἐφάνη—τὸ κανδήλι με σιγαλά σκασιόματα νὰ δ-μιλῆ με τὰ πνεύματα ποῦ τὸ ἐτριγύριζαν, καὶ τὰς εἰκόνας νὰ μὴ βλέπουν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀλλὰ νὰ σκύβουν πρὸς τὰ κάτω...
Ταλαίπωρὸν Δωδεκάνησον

Αἴφνιαδιαισμος

Μεσάνυκτα! Σκότος βαθύ! Ἄκου σιγὴ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον. Μόνος ὁ ρυθμικὸς βηματισμὸς τοῦ σκοποῦ ἀκούεται, ὅστις ἐπαρτυρεῖ καὶ μετὰ τὸ τενομένο καὶ ἀκούραστο μάτι του προσκαθεῖ νὰ διαπεράσῃ τὰ σκότη τῆς νυκτός, ἔχων τὸ μάν-λιχρον, τὸν ἀχώριστον του σύντροφον, εἰς τὸν ὄμον. Αἴφνης μὴ φωνὴ ἀκούεται: —Τίς εἶ!! Εἶνε ὁ σκοπὸς ποῦ καὶ θάκουσε —Τίς εἶ; ἐπαναλαμβάνει ἐκ δευτέρου ἀλλὰ τίποτε! Πυροβολισμὸς ἀκούεται καὶ στὴ στιγμή ἡ σάλπιγξ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος καὶ ἀκούρα-

στος φωνὴ τῶν ἀξιωματικῶν «στὰ ὄπλασαα ἄ!» ἐξυπνὰ τοὺς στρατιώτας. Οἱ στρατιῶται σηκώνοντ' ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἀρπάζουν τὸ ντουφεκι των καὶ τρέχουν νάποκοῦσον τὸν ἐχθρὸν, ὃ ὁποῖος ἐπιχειρεῖ νυκτερινὸν αἰφνιδιασμὸν. Μάχονται γενναίως καὶ ἀπεγνωσμένως, ἀψηφούντες τὸν θάνατον. Καὶ τέλος, με μίαν γενναίαν ἐφοδὸν, ὃ ἐχθρὸς ἀποκρού-εται με ἀρκετὰς μεγάλας ἀπολείας. Ἡ σάλπιγξ ἀνακρούει τὸ «παύσατε πῦρ». Τὸ πῦρ ἔπαυσε καὶ οἱ στρατιῶται ἐπέ-στρεψαν εἰς τὰς σκηνὰς των, διὰ νὰ συ-νεχίσουν τὸν διακοπέντα ὕπνον των.
Ἀργυρὸς Φύλαξ

Παιδαγωγικὸι μῦθοι

Ι—ΠΥΓΟΛΑΜΠΙΔΑ ΚΑΙ ΦΙΔΙ
Κάτω ἀπ' τὰ φύλλα σὰν ἀχτίδα Γιάλας μὴ πυγολαμπίδα. Ἐνα φίλι τὴν ἐγγίσει. καὶ στὴ μέση τῆς σελίης. —«Τὶ ἔκαμα καὶ με χτυπᾷς; —Ἀκμικοποπᾷς!»

II—ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΑ
Μία προσωπίδα τραγωδεῖ, ἡ ἀλεπού θωρεῖ: —«ὦ! κριμα, λέει, στὴν ἐμμορφιά, ἀφοῦ τῆς λείπει ἡ γῶσι.» Τῶπες γιὰ κτήνους ποῦ τιμῆ καὶ δόξα τοὺς θωρεῖ ἡ Τύχη, ὁμοῦς μυχρὸ κοινὸ ἀρνέται νὰ τοὺς θώσῃ.
Νικῆτρια Κυνὸλέωνος

Παραξενὸν ὄνρον

Κλαίει ἡ Αἰλιῆ ἀπαρηγόρητα. Κλαίει καὶ τὰ δάκρυα τῆς τρέχουν σὰν ποτάμι. «Παῦσε πῶ τὴς κλάψες, τῆς φωνάζει ἡ μίς Δώρα, κ' ἔλα νὰ μελετήσης, εἰδε-μὴ θὰ σὲ τιμωρήσω καὶ δὲν θὰ θγῆς σί-μερον περιπατοῦ. Τοῦ κάκου ὁμοῦ, ποῦ νὰ ἀκούσῃ ἡ μικροῦλα! —Μὰ τί ἔχεις ἐπιτέλους, κανόπαιδο, θὰ μοῦ εἰπῆς; Καὶ ἡ Αἰλιῆ με ἀναφυλητὰ ἀρχίζει νὰ διηγῆται τὸ πάθημά της. Ὁ Μπέμπης, ὃ μικρὸς τῆς ἀδελφός, εἶχε πάρη κρυφὰ τὸ εἰμορφο κοπελιὰ τῆς ἀδελφοῦλας του, καὶ ἐπειδὴ τὸ τρι-αντάφυλλο ποῦ τὸ στόλιζεν ἦτο σὰν φυσικό, τὸ ἐξήλωσε—με ὅλην του τὴν ἀφέλει-αν, γιὰ νὰ τὸ προσφέρῃ στὴν γιορτὴν τῆς μικρῆς του φίλης Μαρίας. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπλήξιν τῆς Αἰλιῆς ὅταν ἠδέλφησ νὰ φερῆσι τὸ κανελάκι τῆς. Τὸ τριαντάφυλλο ἦτο ἄφαντο καὶ ἡ Αἰλιῆ ἀπαρηγόρητα. Ἐτυχεῖς ἡ Μίς Δώρα ἠξεύρει νὰ παραγοῖ τὰ παιδιὰ καὶ ἀφοῦ τῆς ὑπεσχέθη ἕνα ὄραιότερον, τὴν ἔστειλεν νὰ συμφιλιωθῇ με τὸν μικρὸν Μπέμπην.
Ἀδδα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ

ΕΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
Ἐνθ' ἦτο παιδί ἀκόμη, ὃ Κλήβετανδ, ὃ πρώην πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν, εἰδείννε τὴν εὐ-φρίαν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκεῖνην τὴν ὁποί-αν ἀργότερον παρετήρησαν εἰς αὐτόν. Μίαν φορὰν ἔπεσε νὰ τιμωρηθῇ διὰ χάρακος, ἕνεκα μικρῆς ἀταξίας. Ὁ κα-θηγητῆς τὸν προσεζήτησε πρὸ τῆς ἔδρας καὶ τοῦ εἰδείννε τὸν χάρακα ἀπειλητι-κῶς. Ὁ μικρὸς Κλήβετανδ, ἐπειδὴ εἶχε παιεῖς βόλους καὶ εἶχε λερώσει τὰς χεῖ-ράς του, ἐγνώριζε τί τὸν ἀνάμενε, καὶ διὰ τοῦτο, πρὶν προτείνῃ τὴν χεῖρά του, διὰ νὰ τιμωρηθῇ, ἔπνυσε εἰς τὴν δε-ξιάν του παλάμην καὶ κατόπιν τὴν ἐ-σκώπησεν διασθέν του. Τὴν δὲ ἀριστε-ράν ἔκρυψε εἰς τὴν τσέπην του. Ὁ κα-θηγητῆς εἶδε τὴν δεξιάν ἀκάθαρτον χεῖ-ρα τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ εἶπεν εἰρωνικῶς. «Ἄκουσε, ἐάν εὗρης εἰς ὅλην τὴν τάξιν ἕνα περισσότερο ἀκάθαρτον χεῖρα, ἀπὸ αὐτὸ, θὰ σοῦ χαρίσω τὴν τιμωρίαν». Χω-ρίς νὰ εἶπῃ λέξιν ὃ μέλλον πρόεδρος, ἔ-δειξε ἀμέσως τὴν ἀριστεράν του χεῖρα. Ὁ καθηγητῆς με κάπον ἐκράτησε τὴν σοβαρότητά του, ἐν ὃ ὅλοι οἱ συμμαθηταὶ του εἶχαν σκάσει στὰ γέλια. «Καλὰ» εἶπεν ὃ καθηγητῆς, δύννασαι νὰ καθήσης. Καὶ εὐχαριστήμενος, ἐκάθησεν ὃ μικρὸς κα-τεργασμένος εἰς τὸ θρανίον του.
Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ
Διαβολάνι τῶν Ἀθηνῶν

ΓΝΩΜΙΚΑ
Ἡ εὐτυχία εἶνε μὴ πεταλοῦδι, τὴν ὁ-ποῖαν θὰ συλλάβωμεν μόνον διὰ τῆς τόλμης. Ὁ φύλαρος σιωπᾷ μόνον ὅταν τὸν ἐ-παινοῦν. Ἐχθρὸς τῆς ἐλπίδος εἶνε ἡ πραγματι-κότης.
Μαριμένον Γιοῦλι

ΖΑΧΑΡΙ
Τὰ λουλούδια ὅταν βάλῃς Στὸ ποτήρι με νερὸ Καὶ με ζάχαρι, βαστοῦνε λίγο πρὸ πᾶν καιρὸ (*). Καὶ στὰ λόγια σου σὰν βάλῃς λίγη ζάχαρι καλή, Στὴ καρδιά τῶν φίλων, μάθς θὰ βαστάξουν πρὸ πᾶν, **Μπαρονοκαπινισμένη Γαλανόλευκος** (* Ἰδε καὶ «Φρανιστή» Σ. Μηλιζάρη, καθηγητοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
Ἡ μικρὰ Ἐλένη πρὸς τὴν μαμά της: —Μαμά, γιὰτί με χτυπᾷς εἰς τὴν πλά-την, ὅταν φωνάζω; —Διότι ἔχεις κακὸ κεφάλι. —Ἄμ ἀφοῦ ἔγω κακὸ κεφάλι. γιὰτί με χτυπᾷς εἰς τὴν πλάτην; Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Θριαμβευτοῦ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου τὴν 20ῆν Μαΐου 1915.

ΜΕ ὅλην τὴν μελέτην τῶν ἐξετάσεων, οἱ καλοὶ φίλοι μου, βλέπω, δὲν με λημο-νοῦν. Καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἔχω ἕνα τεράστιον ὄγκον ἐπιστολῶν. Θὰ προσπα-θῶσ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω ὅλους.

Ἡ ἀγῶνια σου, Μέλλων Θριαμ-βευτὰ, εἶνε κοινὴ εἰς ὅλους ὅσοι λαμ-βάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιο-δικοῦ μας. Μόλις παύσων τὸ φύλλον, θὰ τὸ κωτιάζουν πρῶτα ἀρραχτικά, ὅπως λέγεις, βιαστικά, διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν ἔχουν κομμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀλληλογρα-φίαν, ἂν τοὺς δημοσιεύεται τίποτε εἰς τὴν Σελίδα, κτλ. Ἐπειτα κἀθῆνται καὶ τὸ διαβάθουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ με τὴν ἡσυ-χίαν των. Λοιπὸν κ' ἐγὼ ἐρωτῶ: αὐτὰ αἱ στυγαὶ τῆς ἀγῶνίας, δὲν εἶνε ἀπὸ τὰς εὐνοχεστέρας ποῦ ζῆτες;

Τὸ βλέπω, Φράουλα, ὅτι σοῦ ἀρέ-σκουν πολὺ τὰ γραμμὰτα καὶ ἐννοῶ ὅτι περνᾷς τὰς περισσότερας σου ὥρας με βιβλία. Καὶ κάνεις πολὺ καλά ποῦ δια-βάεις τώρα ὄψεποπλεῖστον γαλλικῶ, διὰ νὰ μάθῃς τὴν γλῶσσαν. Ἐπειτα ὁ-μοῦ, ἀφοῦ τὴν μάθῃς, νὰ διαβάης ὡ-επιποπλεῖστον ἑλληνικῶ.

Ἠρώεις τῆς Λιέγγης, σ' εὐχαρι-στῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας. Ἐάν εἰς τοὺς ἑβδομαδιαίους Διαγωνισμοὺς κλη-ροθῆ συνδρομητῆς, καὶ ὄχι ἀγοραστῆς, τὸ ἴδιον εἶνε: παρατείνεται ἡ συνδρομὴ του ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Οἱ φθόγγοι τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς εἶνε: πᾶ, βοῦ, γὰ, δὴ, κῆ, ζῶ, νῆ.

Μὰ εἶνε ζήτημα, Μαρομένο Γιοῦ-λι, ὅτι ὅταν ἔχη κανεὶς τὸν πατέρα του, τὸν φυσικὸν του προστάτην, προσθεῖται καὶ ἀμκαθιστάται εὐκολότερα; Δὲν ζά-νεται ὁμοῦς καὶ ὅταν δὲν τὸν ἔχη. Πάντα θὰ βοεθῆ ἕνας θεοῖς, ἕνας ἀδελφός, ἕ-νας πατρὸς φίλος, νὰ τὸν βοηθήσῃ, νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ. Ἦσοι καὶ πόσοι δὲν ἔ-γιναν ἀνθρώποι, ἂν καὶ ἔμειναν ὄφρανοὶ κωιδίθον—τὰ κομμίτια ποῦ μένουν ἀ-δημοστέυτα, τὰ καίσα. Ὅχι ὁμοῦς ἀμέ-σως τὰ φυλάγω μερικὸς μῆνας, κ' ἔ-τσι κληρώνονται καὶ παλαιότερα.

Αὐτὸ ποῦ λέγεις, Τέλλε Ἄγρα, ἔγεινε μόνον μίαν φορὰν, ποῦ δὲν εὐκα-ροῦσα καὶ ἀφρα πολλὰ κομμίτια Συν-εργασίας διὰ τὸ ἐπόμενον. Θὰ εἶπω εἰς τὴν Ἐβελίαν ὅτι, ἂν σὲ συνήθη-σεν εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐννοεῖς περὶ τίνος πρόκειται, καὶ τὴν ἐ-ρωτᾷς ἐάν ἦτο παλαιὰ συνδρομητῆρια ἢ ἂν τώρα μόλις ἔκησε ψευδώνυμον.

Ὁ Στεναγμὸς τοῦ Ἄνεμου μοῦ γράφει: «Συμφωνῶ με τὸν Φάωνα ὁ-σον ἀφορᾷ τὴν Σ.Σ.Σ. Τὶ τὰ θέλουν τὰ τόσον ρομαντικά; Διὰτί δὲν γράφουν ὁ-πως τὰ «Ὁ, υ προέπει» τοῦ Φυσιολά-τρον, «Πάσχα» τοῦ Τέλλου. Ἄ-γρα, «Τὸ γλυκὸ» τοῦ Θαλασσο-πρῶλιτοῦ τοῦ Στόλου κτλ.; Αὐτὸ εἶνε φράσια καὶ ἂπ' αὐτὰ μόνον πρέπει νὰ δημοσιεύονται!... Ναι, μὰ ποῦ νὰ τὰ ὁρίσκει πάντα!

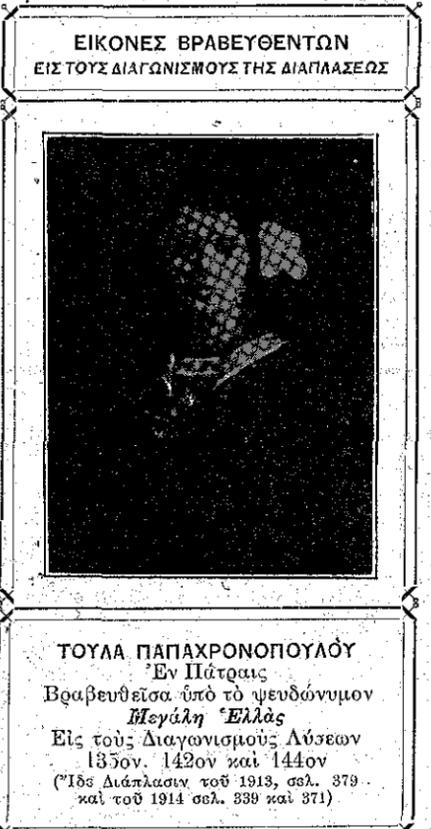
Χρυσὴ Ἀκτίς, με μεγάλην μου χαρὰν ἔλαθα τὸ γραμματικὸν σου. Νὰ ἔχω μίαν τόσον θερμὴν φίλων καὶ νὰ μὴ τὸ ξεῦρω; Ἄμαρτία ἦτο! Γράφε μου λοιπὸν κάποτε τώρα ποῦ ἔκαμες τὴν κα-λὴν ἀρχὴν. Βεβαίως, ἀφοῦ δὲν εἶδες ὅυτε τὸν ὄνομά σου, ὄυτε τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τ' Ἀποτελέσματα, ἢ ἀπάντησίς σου δὲν ἐφθασεν εἰς τὰ χεῖρα μου,

Ἐνετιετὲ Ἄθρον, ἔλαθα, εὐχαρι-στῶ. Τὸ Ἄθρον Βραβεῖον, μόνον μίαν φορὰν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ πάρη. Ἐ-φωσα τὴν ἀξίαν τῆς μονάδος, διὰ νὰ ἔχη μεγαλύτεραν ἀξίαν καὶ τὸ βραβεῖ-ον, δηλαδὴ νάπονεμεται δυσκολότερα καὶ σπανιότερα. Ὅχι, δὲν εἰμπορεῖ κα-νεὶς νὰ μοῦ ξαναστελῇ μὴ δημοσιευθέν-τα τεμάχια διὰ τὴν Σ.Σ.Σ.

Σκῆπτρον τοῦ Διδῶς, ναι, νὰ πᾶς εἰς ροσσινὸν σχολεῖον, ἀλλὰ νὰ μὴ ξεχώσῃς τὰ ἑλληνικά. Ἡ Ἑλλάς νὰ εἶνε πάντοτε, ὅπως γράφεις, τὸ ὄνειρόν σου. Τὸ γραμματικὸν σου μᾶρσει πολὺ. Ἄν ἔκαμες ὁμοῦς λιγὰκι μικρότερα τὰ γραμμὰτα, δὲν θὰ ἐπέριεζε.

Ὁ Ὀνετροπόλος τῶν Καλα-μῶν (ὃ ὁποῖος, διὰ κάποιον ποῦ μ' ἐ-ρωτᾷ, μένει εἰς τὰς Καλάμας,) τὸ Μα-ρομένο Γιοῦλι καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ παρανάξω, συλλυ-ποῦνται με θερημότατα λόγια τὸν Φά-ωνα διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

Ἐρωτᾷς ἐπιστολὰς μοῦ. ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Δημ. Π. Βορ-ρόπουλος, Λευθερία ἔστους Σλλάβους, Προσφυλις Ἀνάμησις; Πραξίλλα, Ζή-νων ὃ Κιτιεύς, Τροπαιοῦχος Ἑλλάς καὶ Ποιμενίς τοῦ Ὀλύμπου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰσοδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἴσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α. ἀνήκουν εἰς ἀνόμοια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια

Νέα Ψευδώνυμα: Σέρλον Χόλμς, α. (11); Νὰτ Πίγκερτον, α. (X-X), Ἄθα-νάσιος Διάκος, α. (E.Σ.). Ἀγκαθάμι, κ. (X. K.). Γεργατὸ Ἡπειρωτικῶν, κ. (Δ. K.). Ἐνδοξος Κανάρης, α. (X. Π.). Ὁρεινὴ Ἀταξία κ. (A. K.). Ἑλληνοπούλα, κ. (A. P.). Ἀυτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, α. (P. P.); Ναν-

τάκι τῶν Σπειτσῶν, ἄ. (I. K.). Μαγεμένη Κιδάρα, κ. (A. K.)
Ἀνανοῦσεις ψευδωνύμων: Τελέσσι-λα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-λάξουν: ἡ Ὑπόδομος Ἑλληνικῆς (0) με Ἡρωῖδα τῆς Μανωλιάσας, Ἑλλάδα τοῦ Κωνσταντινου, Ἐθνικὸν Ὀνειρον.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Στὴν Ἀκρόπολι» τοῦ Γιάννη Ἀορμη, — Ἡ μελαγχολία μου» τῆς Πραξίλλης. — Ἡ ζωριότη τοῦ σπινῆ» κτλ. τῆς Ἑλληνικῆς Αἴγλης. — «Παιδικὰ Χρόνια» τοῦ Σπλαβομένου Ἑλληνοκ. — «Ὁ μικρὸς στρατιώτης» τοῦ Μνωλιά. — Διάφορα τοῦ Ἡρώος τῶν Βαλκανίων, τοῦ Τέλλου Ἄγρα, τοῦ Θαλασσοπουλιτοῦ τοῦ Στόλου, τοῦ Πανελληνίου Ἀστέρου. — Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἐλληνοτουρκικὴ Ναυ-μαχία», «Μετὰ τὰς Ἐξετάσεις—ἄλληγορία», «Πρωτομαγιά», «Ἀμοιβὴ τῆς Πλεονεξίας» κτλ. (ἀτεχνα ἢ ἀκατάλληλα).

Ἡ Διάπλαισι ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Νοσταλγίαν (ἔστειλα.) Μικρὸν Κερ-κυραῖον (δυστυχῶς, δὲν ἠμπορῶ ἂν θῆλῃ, νὰ πάρη καὶ ψευδώνυμον, διὰ νὰ μοῦ γρά-ψῃς καὶ νὰ σοῦ ἀπαντῶ) Ρομειλιωτικῶν (βλέπεις, ὅτι αἱ εὐχαί μας εἰσκαυτῆσαν) Κύμα τοῦ Βοσπόρου (ἐγὼ μὴ τελείαν ἀνά-ρωσιν) Ἐθνικὸν Ὀνειρον (τὸ μέτρον εἶνε γενικὸν λέγεις νὰ σ' ἐπιρίμειν; ἀλλ' ἂν δὲν ἤρξεσ; νὰ ἔμειναν αὐτὰ τὰ τετράδια καὶ νὰ εἶχες τὴν ἰδίαν, ὅτι τὰ ἔστειλα;) Μικρὸν Δουκισσαν (τὸ ὄνειρόν σου ἐσημειν ὅτι ὃ Βασιλεύς θὰ ἐγίνετο καλὰ ὄπω; καὶ ἔγεινε;) Γκρατίελλαν (περιμένω καὶ περισσότερα) Ὀμηρικὸν Ἡρωῖα (ἄρῃ, ἀφοῦ ἔγης ψευ-δώνυμον, εἰμπορεῖς νὰ διαγωνίζεσαι καὶ με τὸν ὄνομά σου δωρεάν πληρώνουν μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν ψευδώνυμον) Δοξασμένο Λάβαρο (νὰ τοὺς στείλῃς, σύμμομα με τοὺς ὄρους τῆς δημοσιεύσεως Προκηρξῆως) Ἐλευθε-ρωτὴν (ἔστειλα) Θαλασσοπούλι τοῦ Στό-λου (ὃ τρέχων Διαγωνισμὸς τῶν Ἀύσεων εἶνε 150, ὃ νέος πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων 151-ἔτσι δὲν εἶνε;) Ἐλευθερωθεῖσαν Ἡπειρον (ἔλαθα, εὐχαριστῶ) Λευθερίαν ἔστους Σλλά-βους (βραβεῖον ἔστειλα) Ὀμηριάδα (ναὶ, νὰ τὰς περιγράψῃς) Μποςου (ἐπιτρέπεται) Κυπριακὸν Ἀστέρα (καλὰ εἶνε ἂν κληρω-θοῦν, θὰ δημοσιευθοῦν ἢ Μαγικὴ εἰκὼν ὁ-μοῦς κακοσχεδιασμένη) Ρωβύθρον (εἰκονογρα-φῆμενος γράφους δὲν δημοσιεύω) Ἀδιγγα-νίδα (δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ μελετήσης ὅσον πρέπει καὶ θὰ διαπρέψῃς) Ἀδδαν (πολὺ ὄραία ἡ ἐπιστολή σου διὰ τὴν Πρωτομα-γιά) Ἄργυπτον Φύλακα (καὶ ἡ ἰδίκα σου ἐπίσης) Ἐλευθερωτὴν τῆς Κωνσταντινου-πόλεως (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Νεα-ρὸν Ἐπατριδὴν (ἔστάλσαν poste restante) Ἀισθημα τῆς Παιριδος (αὐτὴ ἡ ἐπιστολή σου εἰληφθῇ χαίρῳ ποῦ σοῦ ἀρέσκουν τόσον τὰ μυθιστορημάτα μου) Ἡρωῖα τοῦ Σου-λιου (τί εἶνε τὰ Ἐθνημα τὸ λέγεις ὃ Ὀδηγὸς εἰς τὸ 5. Κεφάλαιον, § 10). Ἐξοδον τοῦ Μεσολογγίου (εἰμπορεῖς) Πτερυγίζουσαν Δόξαν (με γαῖα τὸ καιροῦ ὅπου σπῆτι) Φαρι τῆς Ἐρῆας (νὰ μοῦ τὰ ἐξηγήσης, γιὰτί δὲν τὰ ἐδιάδασα εἰς τὰ πολιτικὰ δὲν ἀναμηνόμα-ς) Ἡρωῖα τοῦ 1913 (ἔλαθα, εὐχαριστῶ) Φωνὴ τῆς Πατριδος (χαίρῳ ποῦ ἔγινες καλὰ) Κύμα τοῦ Ἰονίου (ἔχει καλῶς) Τροε-λῶν Νεράϊδαν (ἔλαθα, εὐχαριστῶ) Μέλ-λωση Δικηγορόν (αὐτὸ σοῦ ἐδιόλεξα, ἀφοῦ τὸ γράφεις πρῶτον, ἄρα τὸ προτιμᾷς; νὰ

δοῦμα, ὅα πραγματοποιηθῆ;) Ἡρώα τῶν Βαλκανίων (πέρα πολλὰ ἀργά τ' Ἀποτελέσματα εἶχον δημοσιεύθῃ) Δωρίδα (φαίνεται ὅτι ἐχάθη) Μπαρουτοκατισμένη Γαλανόλευα (ἐστειλα) Νοσταλγοῦσαν (ἐλιπίζω, προσεγώς) Λάβαρον τοῦ 21 (δι' ὁδηγίας τοιαύτας δὲν ἔχω οὔτε τόπον, οὔτε καίρον πολλοὶ Σύλλογοι ἔγρηναι καὶ εἰργάσθησαν, ἀλλὰ δὲν ὡδήγησα κανένα) Ναυτοπούλο Κεφαλληνίας (ἔλαβα, εὐχαριστώ) Ἀγγελικὴν Π. Ι. (να προμηθευθῆς τὸ ἴον φύλλον ἔχει καὶ τὸν Ὀδηγόν) Πανελλήνιον Πόθον (ἔλαβα, εὐχαριστώ) Κυπριακὸν Αἰσθημα, Καρυάτιδα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅμας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20ῃν Μαΐου, θάπαντησω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 15οῦ Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19ης Ἰουλίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

302. Συλλαβογίγριφος.

Μία τρύπα, ὄχι στὸ νερὸ
Μὰ με νερὸ, θάνοιξες,
Ἀπλῶς ἂν ἕνα σύμφωνον
Μὲ δύο φθόγγους σμίξεις.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἐνα Χιωτάκι

303. Στοιχειόγριφος.

Μίαν θεότητα ἀρχαίαν
Ἐάν ἀποκεφαλίσης,
Μέλος τοῦ προσώπου, λῦτα,
Στῆ στιγμή ἂν σχηματίσης.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἑλλησποντοφύλακος

304. Μεταγραμματισμός.

Ἐνὸς ἀνθους κοινοτάτου
Τὸ κεφάλι ἂν ἀλλάξης,
Ἀπ' τὸν κῆπον δὲν θὰ φύγῃς·
Ἐνα δένδρον θὰ κυττάξης.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἐνδοξον Σουλί

305. Παίγιον.

Γράφε ὀριζοντίως κατ' ἔτος
Κι' ἀλλάξῃ του ἐν τῷ ἔμα
Ἐνα πνεῦμα κ' ἕνα γράμμα.
Τὴν διεύθυνσίν του κύττα·
Ἐἶνε ἀκόμη ὀριζοντίως,
Ἡ καθέτως τώρα, λῦτα;

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τέλλου Ἄγρα

306. Ἀσθή.

- * * * * * Νάντικασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὡστε
- * * * * * ἀναγινώσκονται· ὀριζοντίως χωρὰ τῆς Γαλλίας, καθέτως ὀροσειρᾶ, διαγωνίως δὲ γεωμετρικὸν σχῆμα καὶ ἀριθμητικὸν τακτικόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἡρώος τοῦ 1913

307. Κρυπτογραφικόν.

- 1 2 3 4 5 6 7 1 8 9 4 = Ἀρχαῖος ποιητής.
- 2 9 8 6 4 = Ποταμός.
- 3 6 8 3 6 8 = Πέλαγος.
- 4 3 7 8 6 4 = Νῆσος.
- 5 3 5 6 4 = Ρωμ. Αὐτοκράτωρ.
- 6 2 1 4 3 4 = Αἰθῆθης.
- 7 1 2 6 4 = Φωτιστικόν.
- 8 9 4 4 1 = Πτηνόν.
- 9 2 1 = Θεά.

Ἐστάλη ἀπὸ Δημ. Π. Βορροπούλου

308—312. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀναλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ

αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ζῆνε ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλα, τῶσαι λέξεις:

σοῦρος, ἔτος, ἄρτος, σάνις, κόπος.

Ἐστάλη ἀπὸ Κοραῖας Καστρινοῦ
313. Διπλὴ Ἀκροστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρά ἀρχαῖαν ἐνδοξον πόλιν, τὰ δὲ δευτέρω γράμματα ἥρωα καὶ βασιλεῖα τῆς ἰδίας πόλεως:

- 1, Ἀρχαῖος Βασιλεὺς. 2, Εἰς τῶν τριάντα τυράννων. 3, Ἀρχαία βασιλοποιία. 4, Ποταμὸς τῆς Ρωσίας. 5, Ρωμ. Αὐτοκράτωρ. 6, Μέρος τοῦ πλοίου.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Αἰματομένου Σίφους

314. Φωνηεντόλιπον

πς - φλ - τ - ρχ - τ - χ - τ - μσ

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Λάτρειδος τῶν Ἀνθῶν

315. Γρίφος

να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να
να να

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Νικητοῦ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 11
128. Διάδοχος (διά, Βόλος).—129. Ρόθον (ρῶ, Δών).—130. Πάρης—Μάρης.—131. Ο Πέτρος, ἡ πέτρα.

132. Μ Ο Σ 133. 9 4 5=18

Α Υ Ο 2 6 10=18

Ρ Ρ Ν 7 8 3=18

Ι Σ Π Α Ν Ι Α

Ρ Α Θ

Υ Ι Ω

Ο Α Ν

134. Ἡ Μέκκα.—135. ΜΗΛΕΙΑ-ΜΕΓΑΡΑ (ΜΑρόνιος, ἩΡα, ΔΑυίδ, ἘΓ, χελύς, ἸΕρεμίας, ΑΜήν).—136. Ἡ πέντα τέχνας κατεργάζεται.—137. Πείθου τοῖς νόμοις (πὶ θεῶ - τ' εἰς νο - μῆς.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιοδοῦ 2ος, 3ος, 6ος, 10ος, 13ος ἐξητηλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894-1914

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 3—Χρυσὸδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδειος 3,50, χρυσ. 6,50 Διὰ τὸ Ἐξωτερ. » 4.— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ελευθέρως ταχ. τελῶν: Ἄδειος φρ. 7—Χρυσὸδειος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1914, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8—Χρυσὸδειος φρ. 10.

Δαρυγγικῶν, Ῥωμαϊκῶν καὶ Ρινοφαρυγγικῶν νόσων

Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀπὸ 10—12 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ.

Πλατεῖα Ὀμονοίας καὶ ὁδὸς Λόβου 8α

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὄσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλάδιον ἐλήφθησαν ἀπὸ 3—9 Μαΐου.

- ΑΘΗΝΩΝ: Ἄλ. Π. Γιάνναρος, Ψάρι τῆς Σπ. ἠς, Σπ. Α. Κονταρίνης, Κούλα Α. Κονταρίνη, Γ. Δ. Μάρκος, Ι. Δ. Μάρκος, Θεοδόρα Μ. Νεγεπόντε, Ἀσπασία Α. Πυλαγοῦ, Ἰω. Σ. Χαρομή, Σπ. Α. Μάρκος, Γ. Κάλαρης, Κωνστ. Ι. Πυλάγγου, Γεώργ. Α. Ροῦλος, Ἡρώς τῆς Τρομαγιάς, Νικ. Π. Κασσαπέης, Ἀλέξ. Δράκου.
- ΔΜΑΔΙΑΔΟΣ: Ἀλέξ. Ι. Κατῆς.
- ΑΡΓΟΥΣ: Νικ. Ἀπ. Κουλουριώτης.
- ΒΕΑΚΑΣ: Ἡρώς τῆς Ἀθήνων, Ἀθηνιοπούλα.
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Λιαπᾶνης.
- ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ε. Β. Κ., Ἀθ. Ν. Τζωρτζής.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Κ. Καρβύσα, Λέων Ρ. Λέντο, Μαρία Λεβέντη, Αἰνα Λεβέντη, Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Φλωρεντία Κυριακού.
- ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Διον. Σ. Χωροφᾶς, Παν. Γ. Λιάκος, Σπ. Ἐπαγ. Πανάς, Γ. Φ. Κολατῆς, Διον. Η. Ποταμιάνος.
- ΚΥΠΡΙΑΣ: Κ. Β. Ποδότας.
- ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Δαφνοστέφης Βασιλεὺς.
- ΔΑΥΡΕΙΟΥ: Γ. Κουκουλάς, Νικ. Φραγκίας, Αἰκ. Δ. Λοιδωρίκη.
- ΔΕΒΛΕΙΑΣ: Γ. Ι. Νάκος.
- ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ: Α. Κ. Αἰμυλιανίδης, Ματθ. Γ. Χριστοδουλίδης, Ζενοκρατούμη Κύπρος, Κυπριακὸν Αἰσθημα, Μιτ. Ν. Θεοφανίδης.
- ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ: Νοσταλγία.
- ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Π. Μηλιώνης, Χαρ. Αμυρίτης.
- ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Α. Ν. Παβέλλας.
- ΟΔΗΣΣΟΥ: Ἡρώς τῶν Βαλκανίων.
- ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνδρ. Α. Ἡλιόπουλος, Πατριτὸ Ναυτοπούλο, Μιχὴς Ἀναστασάπουλος, Νικητῆς Γ. Φαρακίδης, Κούλη Α. Ἀναστασάπουλος, Ἐλφροσίντα Ρενέ, Στέφ. Β. Ἀρσέντας, Κίττος Α. Κονταρίνης.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀγ. Ασονάργος, Η. Σπυρομήλιος, Διον. Ἀντ. Λοβερδός, Γ. Ἀττάς, Γ. Ἀνδρικόπουλος, Ἐμμ. Ν. Σανθός, Μιχὴς Κωνσταντινίδης, Ἰω. Μ. Ἀθανασιάδης, Δοξαμένο Λάβαρο, Βασ. Δ. Μάλλας, Ἰω. Δ. Κασιανίδης, Νικ. Σ. Καλοῦδης, Ἀγλ. Ασοντανιανᾶκος, Ἀλέξανδρα Χ. Περμα.
- ΣΥΡΟΥ: Σπ. Ι. Κολοκοῦρης, Ι. Μορατῆς, Ἀγγελικὴ Κ. Πισσοδημήτρης.
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ε. Β. Αλεπάκης, Ι. Χ. Νάκος.
- ΧΙΟΥ: Κωνστ. Ξ. Γκορτζῆς, Σ. Κ. Τέτσης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τῶν ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: Γ. ΧΑΛΑΡΗΣ, ἐν Ἀθήναις, ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΠΑΝΑΣ, ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἈΝΔΡΕΑΣ Α. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΣ, ἐν Πάτραις, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰουνίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1914, κόκκινα με χρυσαῖ γράμματα, δι' ὄσους θέλουσιν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἢδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.—Ἐπάρχουν καὶ τῶν ἐτῶν 1906—1913 καλύμματα τιμώμενα ἐπίσης δραχ. 1,75 ἑκάστων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐν τῇ χάραξ ἡμῶν ὕψους καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διὰ τῶν Προσκόρων, Ἐσώτερ. λ. 10. Ἐξώτερ. λ. 15
Ἐτήσια δρα. —	Ἐτήσια . . . φρ. 10. —		Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον ἄστ. 25
Ἐξάμηνος . . . > 4,50	Ἐξάμηνος . . . > 5,50	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τριμηνος . . . > 2,50	Τριμηνος . . . > 3. —	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Ὁδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν ἰνὴν ἐκάστου μηνός.		Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος	Ἐτος 37ον.—Ἀριθ. 26
		Ἐν Ἀθήναις, 30 Μαΐου 1915	

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ
ΜΥΣΤΙΣΤΗΡΙΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Ἄλλ' εὐθὺς ἀντήχησε κρότος ξηρὸς καὶ τὸ πιστόλι ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὰ χερίά του. Εἶχε πυροβολήσει ἡ Μίς Μπριδὺ καὶ ἡ σφαῖρά της ἀφώπλισε τὸν ἄνθρωπον, χωρὶς νὰ τοῦ πληγώσῃ οὔτε τὰ δάκτυλα!

Κατάπληκτος, ὁ δυστυχὴς ἐκύτταζε πότε τὸ χερί του καὶ πότε τὸ πεσμένον κάτω ρεβόλβερ, μὴ τολμῶν πλέον οὔτε νὰ φωνάξῃ. Τέλος, εἰς νῆαν διαταγὴν ἀρρίμπα λάε μάνος ἠεσῆκωσε καὶ αὐτὸς τὰ χερία του ὑψηλὰ, ὀπως καὶ οἱ ἄλλοι.

Τότε, μὲ μίαν ταχύτητα, τὴν ὁποίαν ποτὲ ὁ Ραοὺλ δὲν ἐπερίμενε ἀπὸ τὸν πάντοτε ράθυμον καὶ νυσταγμένον ἐκείνον ἄνθρωπον, ὁ σὲρ Ράλοφ ἐπάτησεν εἰς τὸ γείσον τοῦ κηλυκιδώματος, τὸ διεσκελίσε κ' εὐρέθη εἰς τὸ διαμερίσμα τῶν ὑπαλλήλων. Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμήν, ἐτρέψεν εἰς τὰ συρτάρια καὶ τ'

ἀδειασεν μεθοδικώτατα εἰς ἕνα σάκκον ποῦ εἶχε φροντίσῃ νὰ πάρῃ μαζί του. Τρία συρτάρια καὶ ἕνα χρηματοκιβώτιον ἀνοικτὸν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προϊσταμένου, ἐξεκενώθησαν εἰς ὀλίγας μάλιστα στιγμᾶς.

Ἐξάφνα ἀντήχησεν ἡ διαταγή:

—Στ' ἄλογα, μπῦ!

Συγχρόνως εἰ τρεῖς ἄνδρες καὶ ἡ μίς Μπριδὺ, ἡ ὁποία εἶχε πιάσῃ τὸν Ραοὺλ ἀπὸ τὸ χερί, ὀπισθοχώρησαν σιγά-σιγά πρὸς τὴν θύραν, ἐξακολουθώντας νὰ σκοπεύουν τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν Τράπεζαν. Ὅταν ὁ σὲρ Ράλοφ ἤσθάνθη ὀπίσω του τὸ χερί τῆς ἐξωθύρας, ἐφώναξεν «Ἐμπρός!», καὶ ὅλοι μαζί, μὲ μίαν ταχύτητα καταπληκτικὴν, ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὴν θύραν αὐτήν.

Μόνον τότε, ὁ προϊστάμενος ὄρμησεν εἰς ἕνα παράθυρον, τὸ ἀνοίξε καὶ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ:

—Κλέφτες!.. Βοήθεια!.. Πιάστε τους!..

Ὁ γονδρὸς πελάτης, ἀπαλλαγθεὶς ἀπὸ τὰ ρεβόλβερ, ἐπρεξεν εἰς τὸν δρόμον κ' ἐφώναξε καὶ αὐτὸς «πιάστε τους!» μὲ ὄλην του τὴν δύναμιν. Οἱ διαβάται ἕκασταν τὸ ἴδιον καὶ μετ' ὀλίγον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δρόμου, ἐφάνησαν ἐπιπτοὶ χωροφύλακες.

Ἦτο πολὺ ἀργά. Οἱ τέσσαρες κλέπται ἐπρόφθασαν νὰ καθαλιεύσουν τὰλόγα των καὶ νὰ πάρουν καλπάζοντες τὸν κατήφορον. Τὸν Ραοὺλ ἀνῆρπασε τὸ στιβαρὸν χερί τοῦ Λό καὶ τὸν ἐκάθισεν εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς σέλλας του.

«Ποὺ λλ χοὺ π!» ἐφώναξεν ἡ μίς Μπριδὺ μαστιζώσα τὴν θουμασίαν μαύρην τῆς φορέδα, ἡ ὁποία ἐφειγεν ὡς θέλος πρὸς τὴν ἐξοχὴν.

Ἡ καταδιώξις

Πρὸς στιγμὴν ὁ Ραοὺλ ἐνόμισεν, ὅτι οἱ τολμηροὶ κλέπται ἐπέτυχον τελειῶς

«Ἡ σφαῖρα τῆς μίς Μπριδὺ εἶχε διαρρήξῃ τὸ καουτσούκ...» (Σελ. 206, στ. β')

Ἐδέξασε μεθοδικώτατα εἰς ἕνα σάκκον ποῦ εἶχε...» (Σελ. 205, στ. 6')

εἰς τὴν ἐπιγεϊρήσιν των' αὐτοὶ ὁμῶς ἤξευραν καλά, ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἄφιναν νὰ φύγουν ἀνενοχλητοί.

Μόλις ἐφθασαν, τρώντι εἰς τὴν καμπὴν τοῦ δρόμου, ἠκούσθησαν ὀξεῖα συρίγματα καὶ οἱ χωροφύλακες ποῦ τοὺς ἐπερίμεναν ἐκεῖ, ἐδοκίμασαν νὰ τοὺς σταματήσουν.

Συγχρόνως ἠκούσθησαν δύο πυροβολισμοὶ καὶ ὁ Ραοὺλ εἶδε τοὺς χωροφύλακας κυλιόμενους εἰς τὴν σκόνην τοῦ δρόμου.

Ἐσηκώθησαν ὁμῶς ἀμέσως. Ἡ μίς Μπριδὺ με τὴν ἀλόνησάστον καρμπιναν τῆς, δὲν εἶχε σκοπεύσῃ αὐτούς, ἀλλὰ τ' ἄλογά των, τὰ ὁποία κατέκιντο τὴν κ' ἐξεψυχοῦσαν, σκόπτοντα με τὰς ὀπλάς των τὸ ἔδαφος.

Ποὺ λλ χοὺ π! Ὁ δρόμος ἦτο τώρα ἐλεύθερος καὶ ὁ μικρὸς ὄμιλος ἐξώρμησε με τριπλοῦν καλπασμόν, ἀρίων ὀπίσω του ὄλους τοὺς ἱππεῖς, οἱ ὅποιοι προσέτρεχον πανταχόθεν πρὸςπαθόντες νὰ τοὺς συλλάβουν.

Οἱ κλέπται ἤξευραν, ὅτι τὰ ἐντόπια